

॥ ९ ॥ १० ॥ नीलांजननिमाइति ॥ एवमुक्त्याऽशोकानामनेकवर्णपुष्पवत्त्वं सूचितं ॥ विबुधोद्यानं नंदनं यथानंदनं आह्लादकं तद्वदाह्लादकं चैत्ररथं कुबेरवनं यथाचित्रं
तद्वच्चित्रं ॥ ११ ॥ तदुभयमप्यतिवृत्तमिव अतिक्रम्येवस्थितं पुष्परूपज्योतिर्गणैरायुतं ॥ १२ ॥ पुष्परूपैः रत्नशतैः ॥ १३ ॥ मृगादिभिः स्त्रीयैर्नानाविधैः शब्दैरम्यं कृतं ॥
एवं विशेषणकं उद्यानमशोकवनिकांतर्गतं ददर्शेत्यनुकर्षः ॥ १४ ॥ शैलेंद्रोहिमवान्नस्यां पूर्ववर्णितायां ॥ १५ ॥ चैत्यं वर्तुलाकारत्वादुधायतनमिवप्रासादं स्तंभसहस्रे

सदेशः प्रभयातेषां प्रदीप्तइव सर्वतः ॥ पुन्नागाः सप्तपर्णाश्च चंपकौ दालकास्तथा ॥ १॥ विवृद्धमूलावहवः शोभन्ते स्म सुपुष्पिताः ॥ शात
कुंभनिभाः केचित्केचिदग्निशिखप्रभाः ॥ १० ॥ नीलांजननिभाः केचित्तत्राशोकाः सहस्रशः ॥ नंदनं विबुधोद्यानं चित्रं चैत्ररथं यथा ॥
॥ ११ ॥ अतिवृत्तमिवाचित्यं दिव्यं रम्यं श्रियायुतं ॥ द्वितीयमिव चाकाशं पुष्पज्योतिर्गणायुतं ॥ १२ ॥ पुष्परत्नशतैश्चित्रं पंचमं साग
रं यथा ॥ सर्वर्तुपुष्पैर्निचितं पादपैर्मधुगंधिभिः ॥ १३ ॥ नानानि नौदैरुद्यानं रम्यं मृगगणद्विजैः ॥ अनेकगंधप्रवहं पुण्यगंधमनोहरं ॥
॥ १४ ॥ शैलेंद्रमिव गंधाढ्यं द्वितीयं गंधमादनं ॥ अशोकवनिकायांतु तस्यां वानरपुंगवः ॥ १५ ॥ सददर्शाविदूरस्थं चैत्यप्रासादमूर्जि
तं ॥ मध्ये स्तंभसहस्रेण स्थितं कैलासपांडुरं ॥ १६ ॥ प्रवालकृतसोपानं तप्तकांचनवेदिकं ॥ मुष्णं तमिव चक्षूंषि द्योतमानमिव श्रिया ॥
॥ १७ ॥ निर्मलं प्रांशुभावत्वादुल्लिखंतमिवांबरं ॥ ततो मलिनसंवीतां राक्षसीभिः समावृतां ॥ १८ ॥ उपवासकृशां दीनानि श्वसंतीं पु
नः पुनः ॥ ददर्श शुक्लपक्षादौ चंद्ररेखामिवामलां ॥ १९ ॥ मंदप्रख्यायमानेन रूपेण रुचिरप्रभां ॥ पिनद्धांधूमजालेन शिखामिव विभा
वसोः ॥ २० ॥

णाधारभूतेन स्थितं ॥ १६ ॥ १७ ॥ प्रांशुभावत्वादुच्चस्वभावत्वात् ॥ ततस्तद्दर्शनानंतरं ॥ मलिनवासः संवीतत्वादिविशेषणवतीं सीतां दूरादेव त
न्मूलस्थां ददर्शेत्यनुकर्षः ॥ १८ ॥ १९ ॥ मंदप्रख्यायमानेन इदमिदमिति इदंतदिति वा कथंचिदूक्षमानेन रूपेण स्वरूपेणोपलक्षितां ॥ २० ॥